

Зелена книга за по-ефективното изпълнение на съдебни решения в Европейския съюз: Привременно запориране на банкови сметки

Резолюция на Европейския парламент от 25 октомври 2007 г. за Зелена книга за по-ефективното изпълнение на съдебни решения в Европейския съюз: Привременно запориране на банкови сметки (2007/2026(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Зелената книга за по-ефективното изпълнение на съдебни решения в Европейския съюз: привременно запориране на банкови сметки (COM(2006)0618),
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по правни въпроси, както и становищата на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и на Комисията по икономически и парични въпроси (A6-0371/2007),
- A. като има предвид, че безкасовият начин на плащане и трансграничните платежни операции отбелязаха значителен напредък и с оглед на SEPA (Единната зона за плащания в евро) ще продължат да се развиват;
- Б. като има предвид, че макар в почти всички държави-членки да съществуват разпоредби за налагането на привременни мерки за осигуряване на изпълнението, те обаче в рамките на ЕС заради различните правни системи и процесуални разпоредби могат да се осъществят само в хода на сложни и дълги производства и дават възможност на длъжника да прехвърли парите си в чуждестранни сметки;
- В. като има предвид, че една единна европейска процедура за трансгранични дела ще съдейства на тези, които водят дела в много страни, както и на банковите институции, които ще получават запорни съобщения от различни държави-членки;
- Г. като има предвид, че кредиторът трябва да има възможността да противодейства на това, неговият длъжник за кратко време и евентуално многократно да прехвърли пари в чуждестранни сметки с цел да се отклони от изпълнение;
1. Приветства факта, че Комисията е взела инициативата със Зелената книга за въвеждането на трансгранична европейска процедура за привременно обезпечаване наличността по банковите сметки;
 2. Предлага в рамките на по-нататъшните проучвания да бъдат събрани и статистически данни за действителното разпространение на случаите, при които се осуетява изпълнението, за да може по-добре да се оцени целесъобразността на предлаганите мерки;
 3. Подкрепя въвеждането на единна европейска нормативна уредба, която да действа самостоятелно и допълващо, наред със съответната национална уредба на принудителното изпълнение в държавите-членки;

4. Изразява мнението, че установяването на такава последователна и лесно приложима самостоятелна европейска процедура за привременно налагане на заповор върху банкови сметки при условията на по-строги процесуални разпоредби е за предпочитане пред хармонизиране на законодателството на държавите-членки от страна на Общността;
5. Подчертава, че тази процедура следва да важи само за трансгранични дела;
6. Подчертава, че следва да бъде уредено само привременното заповорване на банкови сметки и привременното обезпечаване на наличността по сметки, но в никакъв случай и удовлетворяването на кредиторите;
7. Изразява мнението, че като правно основание за такава процедура се явява член 65, буква в) от Договора за създаване на ЕО;
8. Обръща внимание на това, че започването на такава процедура трябва да е възможно още преди завеждането на исковото дело;
9. Обръща внимание на това, че става дума само за сумарна процедура, при която кредиторът трябва да докаже основателността на предявената претенция, както и спешността на случая и застрашеността за осъществяването на неговите права;
10. Изразява мнението, че съответните актове служат за замразяване на банкови сметки и забраняват прехвърляне на средства до постановяване съдебен акт от държавата-членка, в която се води сметката, с който акт се разрешават и всички въпроси във връзка с реда на вземанията; изразява мнението, че активи, надвишаващи размера на предявените парични вземания, включително разноските, следва да не се заповорват;
11. Изразява мнението, че съответният акт трябва да бъде мотивиран, например при наличие на опасност от укриване на имуществото; обръща внимание, че следва да бъде гарантирано това съответният акт за налагане на заповор да не засяга повече сметки, отколкото е необходимо;
12. Изразява мнението, че следва да се прави грижлива съпоставка между правата на кредиторите да събират вземанията си по принудителен ред и предоставянето на подходяща защита на ответника по обезпечителната мярка, съотв. длъжника по изпълнението;
13. Изразява мнението, че следва да бъде предвидена отговорност на кредитора, който неправомерно предизвика заповорване на сметки, за вредите, които е причинил с това на длъжника;
14. Изразява мнението, че трябва да се предоставя достатъчна информация за идентифицирането на наличността по определена банкова сметка, дори и когато банките трябва направят допълнително проучване за издирване името и адреса на титуляра на сметката;
15. Счита за целесъобразно да се проучи въпросът дали могат да бъдат възстановени разноските, които банките правят при налагането на заповор на банкови сметки;

16. Изразява мнението, че кредиторът следва да бъде задължен да заведе исковото дело в рамките на определен срок;
17. Изразява мнението, че въпреки това при неприключила висящност на съдебно дело следва да се допуска удължаване на срока, при условие че делото се води със следващата се грижа;
18. Изразява мнението, че е необходимо ограничаване на размера на сумата по запорираните сметки, за да се предотврати прекомерното обезпечаване на кредитора и да се защити длъжникът;
19. подчертава особено настоятелно защитата на длъжника в смисъл, че трябва да се избегне неоснователното накърняване на доброто му име и че трябва да бъдат гарантирани необходимите му минимални средства за издръжка на живота;
20. Смята за необходимо, като мярка за защита на длъжника и за предотвратяване на злоупотреба от страна на кредитора, да бъде предвидено кредиторът до влизането в сила на акта, който е изпълнителен титул, да внася обезпечение, размерът на което да се ориентира според размера на вземането, чието събиране се обезпечават;
21. Отхвърля въвеждането на равнище ЕС на единен минимален размер на суми, които не подлежат на заповед, и счита за правилно даването на възможност на длъжника да се позовава на незапорируемия минимум, предвиден в съответното национално законодателство;
22. Подкрепя правото на длъжника да обжалва акта за налагане на заповед и да прекрати заповедта чрез внасяне на обезпечение; по-специално ответникът, в случай на възражение или при подаване на заявление за отмяна на заповед за заповед на банкови сметки, не трябва да е ошетен по отношение на принципите и продължителността на съдебното производство;
23. Изразява мнението, че доверителните сметки трябва да бъдат особено защитени от привременен заповед; счита, че временен заповед на общи сметки следва да е възможен само ако съществуват подходящи гаранции и мерки за защита на правата на трети лица, различни от длъжника;
24. Подчертава, че с оглед връчването на заповедни съобщения трябва да се гарантира, че ще бъдат създадени единни стандарти (напр. чрез използването на стандартизирани образци) в рамките на Европейския съюз за комуникацията между съдилищата и банките;
25. Изразява мнението, че заповедните съобщения трябва да се изпращат по начин, който да гарантира, че банката да узнае на следващия ден след изпращането, както и че заповедните съобщения да бъдат изпълнявани в срок от 24 часа след идентифицирането на наличността по сметката; банката изпраща официално съобщение на органа по изпълнението и на кредитора, че е блокирана сума в размер на дълга; банката трябва също така официално да уведоми длъжника за налагането на заповед; изразява мнението, че би било желателно да се въведат стандартизирани официални съобщения на официални всички езици на Европейския съюз, за да отпадне или се намали необходимостта от писмен превод;

26. Изразява мнението, че би следвало да се издаде съответен акт, евентуално под формата на регламент;
27. Призовава Комисията, преди внасянето на предложение да изясни отворените и отчасти трудни за решаване въпроси чрез обстояйни и широкообхватни проучвания и по-специално да направи оценка на последиците от такъв акт;
28. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията.